

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

10 JUNI 1981

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 458 van het Strafwetboek
ten einde de mishandelde kinderen te beschermen

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE REGERING

Enig artikel

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Artikel 458 van het Strafwetboek wordt aangevuld met een nieuw lid, luidend als volgt :

” Zij worden niet gestraft wanneer zij van mishandelingen of ontberingen van minderjarigen kennis geven aan de gerechtelijke overheid of het Nationaal werk voor kindermishandelingen indien de slachtoffers minder dan zeven jaar oud zijn, of aan een Centrum voor geestelijke gezondheidszorg of een Jeugdbeschermingscomité indien de slachtoffers ouder dan zeven jaar zijn ”. »

VERANTWOORDING

Voor de toepassing van artikel 458 van het Strafwetboek zijn er betwistingen gerezen wegens de verschillende interpretaties gegeven aan het begrip beroepsgeheim.

Om aan deze dubbelzinnigheid een einde te maken komt het gepast voor te bepalen dat de personen die door het beroepsgeheim gebonden zijn, niet worden gestraft wanneer zij aan de gerechtelijke overheid kennis geven van mishandelingen of ontberingen waarvan minderjarigen het slachtoffer zijn.

Om te vermijden dat, uit vrees dat een reeds getroffen gezin in het gerechtelijk kader terecht komt, de personen die door het beroepsgeheim gebonden zijn, de gevallen waarvan zij kennis hebben verzwijgen en aldus de gevaren voor de jonge slachtoffers doen toenemen, wordt voorgesteld dat deze personen worden ontslaan van het beroepsgeheim, wanneer zij gevallen van mishandelingen of ontberingen waarvan minderjarigen het slachtoffer zouden zijn, ter kennis wensen te brengen van bevoegde sociale instellingen.

Ten einde een verspreiding van de gevallen te voorkomen, gezien de herhaalde meldingen van dezelfde gevallen aan verschillende instanties, wordt bepaald dat het N.W.K. bevoegd is voor de slachtoffers beneden zeven jaar terwijl voor de slachtoffers boven zeven jaar, de keuze wordt gelaten tussen kennisgeving aan een Centrum voor geestelijke gezondheidszorg of van een Jeugdbeschermingscomité.

Het spreekt vanzelf dat een nauwe samenwerking moet tot stand komen tussen de verschillende instellingen om de dubbele of driedubbele en de verkeerde kennisgevingen te voorkomen, en om het blijven volgen van de gezinnen te bevorderen bij de overgang van de betrokken minderjarige naar de groep van die boven zeven jaar.

De Minister van Justitie,
Ph. MOUREAUX

Zie :

518 (1979-1980) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

10 JUIN 1981

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 458 du Code pénal
en vue de protéger les enfants maltraités

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR LE GOUVERNEMENT

Article unique

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« L'article 458 du Code pénal est complété par un nouvel alinéa rédigé comme suit :

” Ils n'encourent aucune peine lorsqu'ils informent des sévices ou privations sur la personne de mineurs, les autorités judiciaires ou, si les victimes sont âgées de moins de sept ans, l'Œuvre nationale de l'enfance ou, si les victimes ont plus de sept ans, soit un Centre d'hygiène mentale soit un Comité de protection de la jeunesse ”. »

JUSTIFICATION

Pour l'application de l'article 458 du Code pénal, des controverses sont nées, en raison des diverses interprétations données à la notion de secret professionnel.

Afin de lever cette équivoque, il y a lieu de préciser que les personnes tenues au secret professionnel, n'encourent aucune peine lorsqu'elles informent les autorités judiciaires des sévices ou privations dont sont victimes des mineurs.

Afin d'empêcher que, par crainte d'introduire une famille déjà éprouvée dans le circuit judiciaire, des personnes tenues au secret professionnel ne taisent les cas qu'elles connaissent et augmentent ainsi les risques encourus par les jeunes victimes, il est proposé que ces personnes soient délivrées du secret professionnel lorsqu'elles souhaitent signaler les cas de mauvais traitements ou privations dont seraient victimes des mineurs, à des organismes sociaux compétents.

Pour éviter une dispersion des cas ou les signalements répétés de mêmes cas à des instances différentes, il est prévu que pour les victimes de moins de sept ans, l'O.N.E. est compétente, tandis que pour les plus de sept ans, le choix est laissé de signaler à un Centre d'hygiène mentale ou à un Comité de protection de la jeunesse.

Il va de soi qu'une étroite collaboration devra s'établir entre les divers organismes compétents pour empêcher les doubles ou triples signalements, les signalements mal orientés et pour favoriser le suivi continu des familles lors du passage du mineur concerné dans la tranche des plus de sept ans.

Le Ministre de la Justice,
Ph. MOUREAUX

Voir :

518 (1979-1980) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Amendement.